FİYATI:
(500 TL.)
KDV dahil
26 KASIM 1989 PAZAR
SAYI: 899

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

GIRGIRımın kenarı

Bizim de bir çift sözümüz var

Okurlarımıza binlerce teşekkür

Bilindiği gibi, 2 sayı önce **"Utanmaz Adam"** Oğuz Aral ve Tekin Aral kardeşlerin baskıya giden GIRGIR montajlarını adamlarına gasp ettirmeleri üzerine eski sayılarla çıkmak zorunda kalmıştık.

Bu O.T. kardeşlerin gözlerini o kadar fazla para hırsı bürümüş olmalıydı ki... 18 yıl sırtlarından milyonlarca mark ve dolar biriktirmelerine karşın okurlarına birazcık olsun saygı gösteremediler. Ve baskıya hazır montaj filmlerini gasp ettirdiler.

Kendilerini hep ÇOBAN, okurlarını da hep KOYUN gözüyle gören bu gözleri para hırsı bürümüş kardeşler **bu çirkin hareketleriyle mizah ve basın dünyasına da unutulmayacak kadar büyük bir kara leke sürmekten çekinmediler bile...**

Yanıldıkları bir konu vardı... Belki bunu, devamlı yurt dışında oldukları için okurlarıyla ilişkileri kesildiğinden bilememiş olacaklar. Zira, Gırgır'ın okurlarının ne kadar **saygın ve seçkin kişiler** olduğundan haberleri bile yok... **Onlar hâlâ kendilerini şöhretli iki ÇOBAN sansınlar.**

İşte, onlara tokat gibi inen sonuç: GIRGIR okurları 18 yıl her hafta ellerinden düşürmedikleri bu dergiye büyük destek verdiler. GIRGIR'a sahip çıktılar. **Ve GIRGIR'ın bu son 2 sayısı da "Utanmaz Adam" Oğuz Aral ve Tekin Aral'ın zamanlarında satamadığı kadar çok sattı.**

Bu nedenle bizden desteklerini, sevgilerini, ilgilerini esirgemeyen 5 milyon GIRGIR okuruna binlerce teşekkür ediyor... Ve hiçbir zaman çizgimizden sapmayacağımıza ve daha iyi olacağımıza da and içiyoruz...

Sırtlarını bir sermaye grubuna dayamadan **"ÇİŞ"** bile yapmaya gidemeyen **O.T.** kardeşlere adalet önünde hesap soracağımızı... Özellikle GIRGIR okurlarına yaptıkları bu saygısızlığı da yanlarına bırakmayacağımızı bir kez daha hatırlatıyoruz.

İMZA
GIRGIR ÇALIŞANLARI

● Kürt konferansına katıldıkları için 7 milletvekili partiden ihraç edildi. SHP kime hoş görünmeye çalışıyor?

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

● Bulgaristan'dan gelen soydaşlarımız, tekrar geri dönüyor.

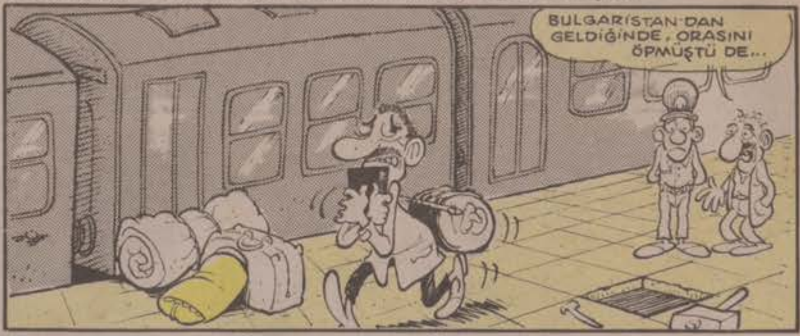

● Okullar mikrop yuvası...

● Edirne Selimiye Öğrenci Yurdu öğrencilerinin Edirne dahilinde el ele gezmesi yasak...

PTT'de telgraf sansürü. İki SHP'li milletvekilinin çekmek istedikleri telgraf PTT tarafından sakıncalı bulunarak kabul edilmedi.

DIGIDIK DIGIDIK

Yazan: MEHMET SEMİH-
Çizen: CABBAR...

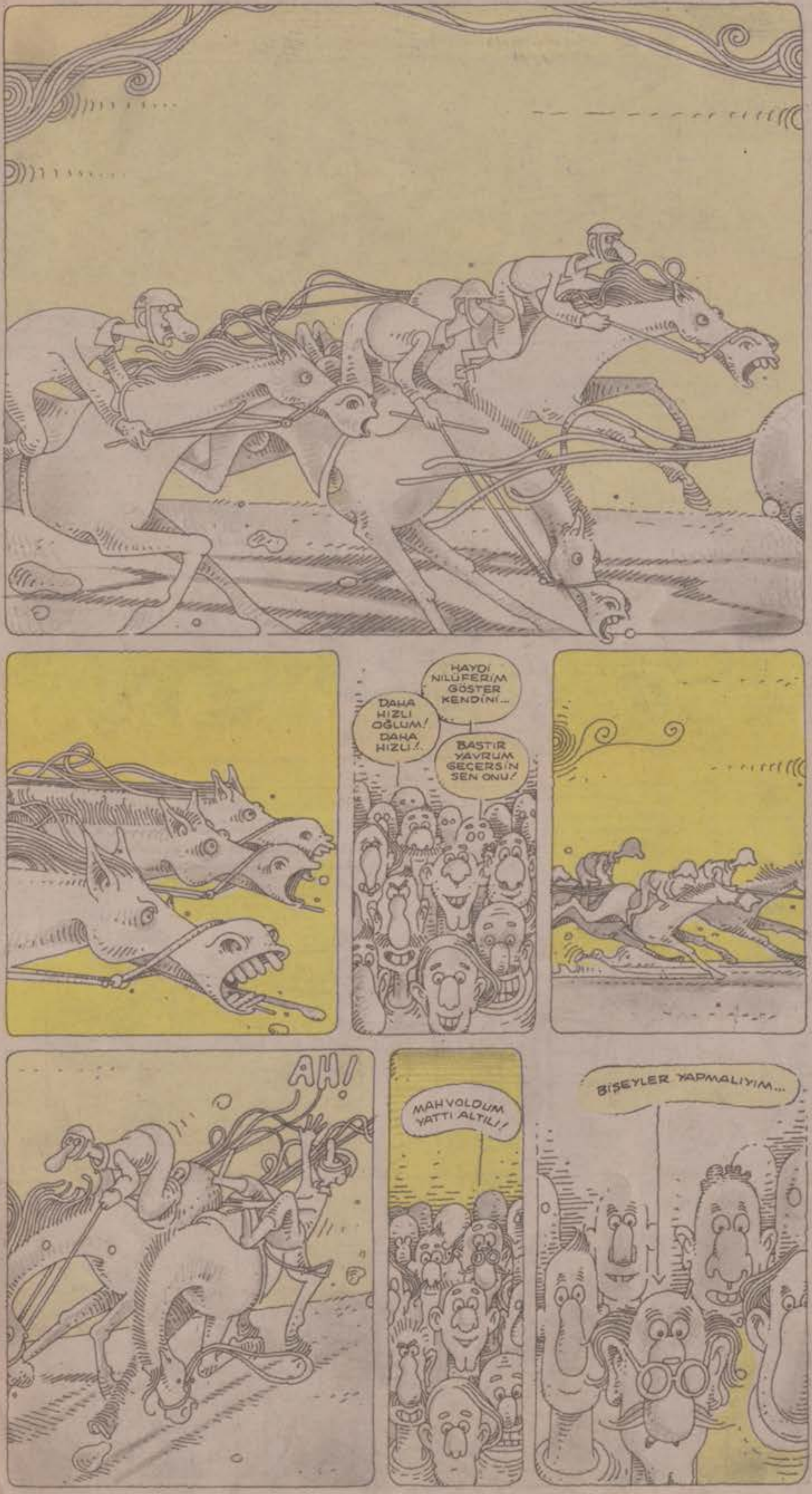

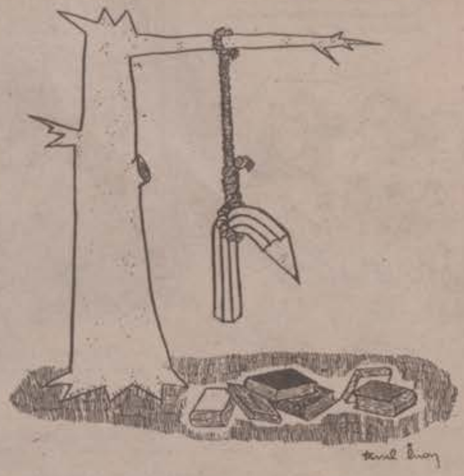

HIZ MERKEZİ ÇEKİRDEK
ÖLDÜREN SOLOLAR
O, yola çıkar ... Bir köy bulur... Issız bir otlakta bir kaya başına taşınarak, deneyi için gerekli gitar ve kolon ikilisine, parmaklarıda eklenince azrail kadar acımasızdır o artık...
Gitarın sesiyle titreşen kulakların sahibi, dinlemişse eğer önceden Metal, hatırlayıp sevecektir bu melodiyi. Yok eğer haberdar değilse Metalin varlığından gitar sesi ona yalnızca ölüm verir...
AAAAAAAAAAAAAAAAA
AAAAAAAAAAAA
DIZOOiiiiiii
AAAAAA
CINN CINCIN CIN CIN CIN
OFF!.. SEN ONCA YOL AŞ KAYKAY AŞINDIR. HI!.. BU DA NE Kİ ?!..
CINCINCINCINCIN
GİTAR SESİ... ŞU TARAFTAN GELİYO...
CINCINCIN
AŞAYIM YAMACI GÖREYIM BU GÜZEL YETENEĞİ...
CICINCIN
HEY!. SELAM...
CIN CIN
DEMEK SEN ÇALIYORSUN! AMA DUR BAKAYIM, SEN BURDA NE ARIYORSUN?!.
TANIYOR SEVİYORSUN METALİ ÖLMEDİN... AÇIKLAMAYI HAKETTİN.
METALİKA VE ANTHRAX DİNLEMİŞTİM. OTURUP ÇEREZ YEMİŞTİM...
BÜYÜLÜDÜR GİTARIM. YAYDIĞI SES DALGALARI ÖLDÜRÜCÜDÜR. RITIMLERİ GERÇEK MÜZİK DİNLEMEMİŞ BEYİNLERİ YOKEDER...
İŞTE, BİR ÇİFT KOBAY! ŞANSLISIN, ÇÜNKÜ BU OLAYA ŞAHİT OLACAKSIN!
JINNN JINICINCIJIN CIJIN
CIJINCIJIN
ONLARLA AZRAİLİN NİKAHINI KIYACAKSIN!..
JIN CIN CIN
HEY! HEY!. DUR N'APIYOSUN ... AMA BU CANİLİK NASI...NASI... İDRAK EDEMİYORUM.!.
HİŞT!
CIN CICIN
ROMB COMB BOMBRE POMB POMP.. POMB
HA!
BOMBR.. BOMBR..
ROMBOF...
ROMBR.. BOMBR.. ROMBR. ROMBE RRRR...
ROMB ROMB ROMBE
BOMR.
AMAN TANRIM!.. KAYALAR BOŞALIYOR. KAYKAYIMIN TEKERİ HAYAT BAĞIŞLIYOR...
ROMBR.. BOMR..
BOMR..
BİLEMEDİN BU KAYALARIN YILLARDIR KAVAL SESİNE KANIP, YANKI BAĞIŞLADIĞINI. ALIŞIK DEĞİLDİR GİTAR SESİNE ONLAR. KÖYLÜLER GİBİ ONLARI DA ÖLDÜRDÜN ONLAR DA SENİ. GİTARIN PEK GÜZEL. AMA BİR MEZARA DİKİLEN TAŞ KADAR KUTSAL ALAMAM ONU.!.

DIGIDIK DIGIDIK

Yazan: MEHMET SEMİH- Çizen: CABBAR...

AMAN TERTİP

NEVZAT ZEYCAN

ZIPIR
BIRAK ŞU İÇKİYİ ARTIK!.. LÜZUMSUZ CESARET YARATIYOR SENDE.!.
HADE TAZE TAZE SICACIK, ÇITIR ÇITIR, SİMİT... SİMİTÇİİİ!..
VAY ABİCİM. ZABITA GENE SENİN, SİMİT TAHTASINI ALDI GALİBA...
ÇABUK HEPİNİZ ŞU KOVAĞA GİRİN! YOKSA ARKADAŞINIZ ÖLÜR! HADİ SALLANMAYIN!
MUHİTİMİZDE PEK SEVİLMEZ AMA MEDENİ ADAMMIŞ DOĞRUSU...
SEN GELMEDİN AMA BİZ GELDİK DOSTUM (İŞTE KARE)
NAAPIYIM ABİ, TAM BEŞ AMELİYAT GEÇİRDİM... ALIŞTIK ŞU MERETE!..
BABANIN BASKILARI YETTİ ARTIK NERMİN... EVDEN DIŞARI ÇIKAMAMAN İÇİN, BURADA DA YAPILMAZ Kİ!..
KARŞIKİ APARTMANIN ANTEN DÜZELTİCİSİ...
KAÇ HAFTADIR SULAR AKMIYOR, ŞURAYA BAK!..
ŞU SÜTÇÜNÜN SÜTÜNE BAYILIYORUM KIZ. SÜT SAĞAR GİBİ KAPLARA DOLDURMASI YOK MU...
SÜÜTÇİİ...
ŞEYY... SİZ ZAHMET ETMEYİN. BEN KENDİM ATARIM...
ÇÖP
TUVALETE YAZDIĞINIZ YAZILARIN HAYRANIYIM... ŞURAYA Bİ İMZA LÜTFEN!.
WC
YİNE KAHVENİN ÖNÜNDEN GEÇTİN Dİ Mİ KALTAK!..

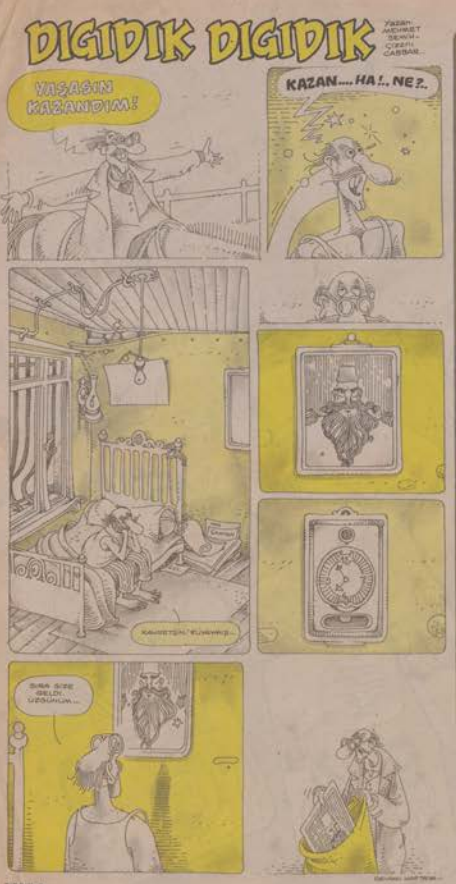

PES YANİ!..

ACIBALAR

Kutsal AKILLI

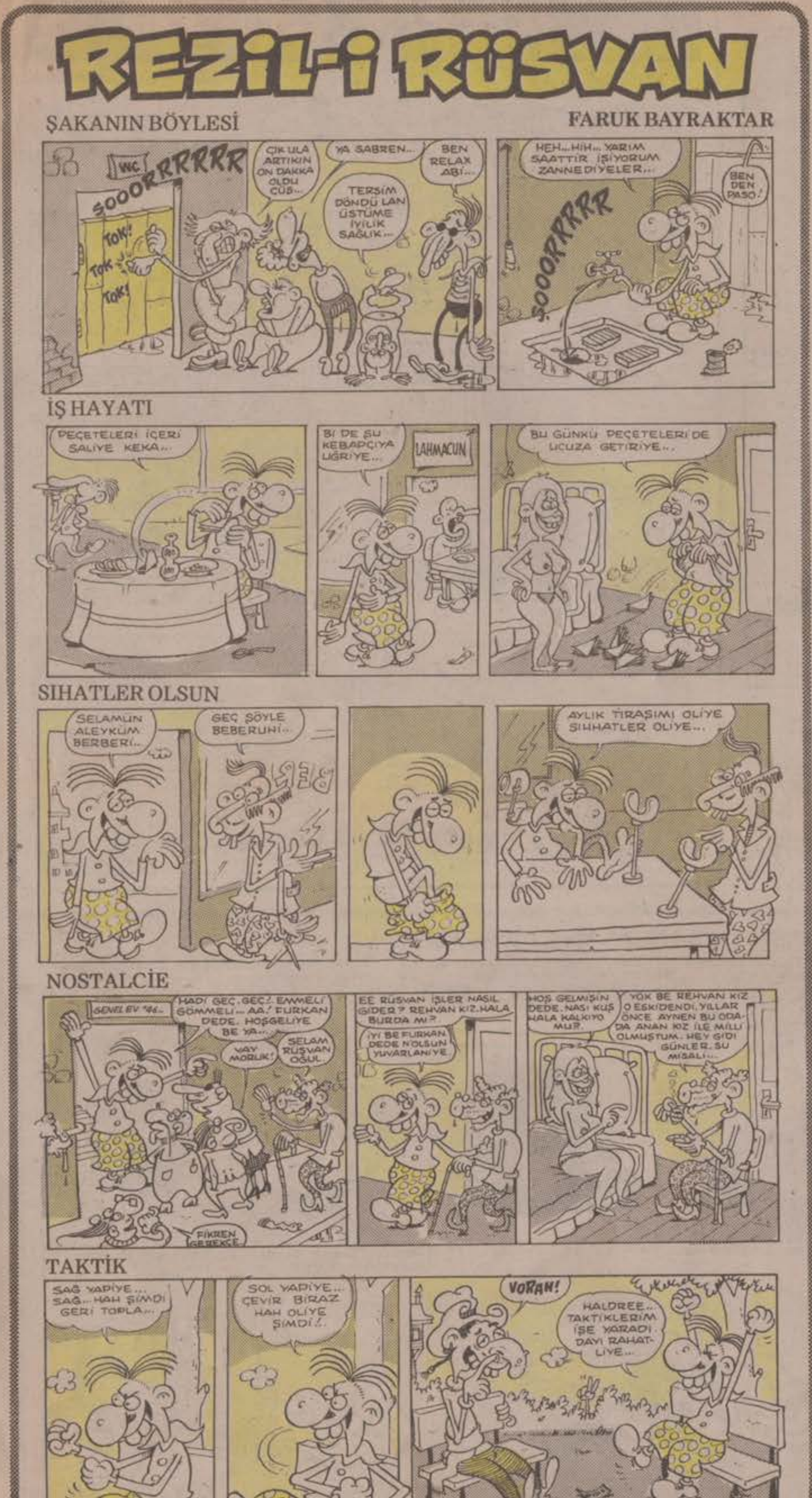

MIZAH ÖYKÜSÜ

FOTOLU VERGİ MÜKELLEFİ

MEHMET SEMİH

VERGİ dairesinden, vergi borçlarımı ödemediğime ilişkin bir yazı geldi. Bu vergi işi de nereden çıkıyor. İsim benzerliği, yanlış adrese gönderilmiş bir evrak olabilir. Tüm olasılıkları düşündüm. Bu ben değilim, başka birisi.

Bana gönderilen evrağı alıp, o vergi dairesine gittim. Müdürle görüştüm.

– Ali Bey'e gidin, dedi, o ilgilensin.

Ali Bey'le görüşüp, bu bilinmeyen evrakların ne olduğunu soracaktım. Belki bana bilgi verecek, belki o da işin içinden çıkamayacak...

Ali Bey'in odasına girdim.

– Beni müdür bey gönderdi. Evraklarımı siz inceleyecekmişsiniz.

Ali Bey evraklakımı aldı, o da:

– Evet, şimdiye değin hiç vergi ödememişsiniz...

– Ben vergi mükellefi değilim. Belki isim benzerliği...

– Yoo, bu sizsiniz.

– Nasıl olur? Vergi dairesiyle hiçbir ilişkim yok.

Ali Bey, beni Hamdi Bey'in yanına gönderdi.

Dolaşıp duruyordum. Neyin ne olacağı belli değil. Herkes beni bir yere, başka bir odaya gönderiyordu.

Hamdi Bey'in odasına girdiğimde, anlayamadığım bu vergi meselesini ona da anlattım. Hamdi Bey de evraklarımı inceledi. Bir bana, bir evraklarıma bakıyor. Adam öyle bir bakıyor ki, sanki vergi borcum var da ödememişim, suçluymuşum gibi!.. Hiç, insan zorla borçlandırılır mı? Ama, maliyeciler mükellefi kıstırdılar mı? Tamam... Siz istediğiniz kadar, vergi dairesine borçlu olmadığınızı söyleyin, inanmazlar,

Hamdi bey, bana gönderilen yazıyı, ikinci kez okudu.

– Kaç yıldır bu işle uğraşıyorsunuz? diye sordu.

– Hangi işle?

Hamdi Bey dolaptan aldığı dosyayı, önüne koydu. Ben de, dosyaya bakıp, adımın olup olmadığına... Evet, dosyanın kapağında adım yazılıydı?

– Hiç şaşmam, dedi, galiba sizden cezalı vergi alınacak.

– Neyin vergisi bu acaba?

– Haaa, demek siz vergi borçlarınızı inkâr ediyorsunuz? Bakınız, vergilendirilen kazanç kutsaldır. Herkes gibi siz de verginizi ödeyeceksiniz.

Hamdi Bey ne demek istiyordu?..

– Verginizi zamanında ödemezseniz, bunu yargı organları çözümleyecektir.

– Mahkemeye verilirsem, birinci celsede aklanırım.

– Yanılıyorsunuz...

Adamcağıza ne söyleyeyim?

– Ben vergi dairesinde işi olan biri değilim...

Hamdi Bey ayağa kalktı. Masanın üzerindeki dosyayı aldı.

– Siz de geliniz, dedi. Fotolu servise gidiyoruz. Vergi dairelerinde fotolu servisler kuruldu. Mükellefler vergilerini ödeseler de, bizleri uğraştırmasalar olmaz mı?

Koridorun sağındaki, üçüncü odanın önünde durduk. Hamdi Bey kapıyı tıklattı, içeri girdik.

Odada yirmi kadar memur vardı. Hamdi Bey, fotolu servis şefi sandığım adama:

– Bize K – 222, K – M 223 numaralı dosyaları çıkartır mısınız?

Vergi dairelerinde –bilirsiniz– olmayan bir çabuklukla, dosyalar çıkartıldı. Hamdi Bey bana dönerek.

– Bu bölgede adresini saptadığımız, fotoğrafını çektiğimiz bin kadar kişi var. Demek oluyor ki...

Görevli memur, dosyadan çıkarttığı fotoğrafı bana göstererek.

– Bu siz değil misiniz? Fotoğrafta gördüğünüz gibi, önünüze koyduğunuz kalemleri satıyorsunuz.

– Kalem mi, ne kalemi?

Fotoğrafa iyice bakınca, aaa... Ben gerçekten kalem satıyorum! Elimdeki kalemi havaya kaldırmışım. Çevremde birkaç kişi... Onların da önlerinde bir şeyler var.

– Ya bu adamlar kim?

– Onları arıyoruz. Kiminin adresini bulduk, kiminin fotoğrafı elimizde. Onlar da mükellefimiz olacaklar.

Bu vergi memurları, anlaşılan beni izliyorlar. Şimdi bu fotoğrafın nerede ve ne zaman çekildiğini anımsıyorum. Çünkü, fotoğrafta Kâmil Bey de var. Fotoğrafa ikinci bakışımda Kâmil Bey'i tanıyabildim. O da mı işportacı? Adamcağız, ağzını açıp konuşmaktan aciz. O ise, fotoğrafta cep defteri karıştırıyor.

– Bu bayı tanıyor musunuz?

– Tanıyorum.

– Adresini verir misiniz? Eğer bizlere yardımcı olursanız, vergilendirilmeyen kişi kalmayacak. Görevli memur, dosyadan başka bir fotoğraf çıkarttı.

– Bakın dedi, bu da sizsiniz. Burada da bir şeylerle uğraşıyorsunuz. Galiba, elinizdeki mamulü kalabalığa tanıtıyorsunuz.

Demin gösterilen fotoğrafta, ne yaptığımı anımsayamamıştım, düşününce... O fotoğrafta Kâmil Bey'le konuşuyoruz. Ben ona, çok önemli bir olayı anlatıyorum. Raslantı, elimde kalem var. O da, elindeki defteri havaya kaldırmış. "Borçlanmadığım kimse kalmadı. Şu borç defteri dolu" diyordu.

Hamdi Bey, sanırım anlattıklarıma inanmıyordu. Nasıl inansın? Siz vergi memuru olun da inanın...

– Artık işportacılar da vergi karnesi çıkartacaklar. Kaçak çalışmak yok.

– Fotoğrafları kim çekmişse, yanlış çekmiş. Ben işportacı değilim.
– Olayı mahkemede anlatırsınız. Bu fotoğrafa ne diyeceksiniz? Bakın bakın...

Fotoğrafta yine ben!.. Yanımda Kâmil Bey... Elimde koskoca bir cisim. Fotoğraf fulu olduğundan, elimdeki şeyin ne olduğu belli değil.

– Demek seyyar tüp gazcılık da yaptınız.

Masanın üstündeki fotoğraflara bakıyordum. Dalmışım... Hamdi Bey devam ederek:

– Daha çooook fotoğraf var. Ya burada ne yapıyorsunuz? Yanınızdakine gösterdiğiniz nedir? Ne sattığınızı iyice düşünün.
– Bizim yeğene İngilizce dersi veriyorum.
– Ya bu fotoğrafta?
– O fotoğrafta gazete okuyorum.
– Hayııır... Gazete satıyorsunuz. Baksanıza koltuklarınızın altı, gazete ve dergiyle dolu.
– Günde üç gazete alırım. Aylık, haftalık tüm dergileri...
– Bizi kandıramazsınız.

Hamdi Bey, eline aldığı fotoğrafı göstererek:

– Burada berbersiniz. Berberlik yaptığınızı inkâr edecek değilsiniz.

Vergi dairesinden çıkarken, müdüre göndereceğim yazıyı düşünüyorum.

Eve dönünce, vergi dairesine şu yazıyı yazdım:

"(...) Gönderdiğiniz yazıyı alınca, dairenize gelerek siz ve diğer yetkililerle görüşmüştüm. Gerçek şudur: Fotolu servis yetkilileri, usulsüzce benim ve yanımdakilerin fotoğraflarını çekmişlerdir. Yüzlerce kişinin sıra beklediği, karaborsanın sürdüğü bir dönemde... İnsan elini havaya kaldırırsa, kalem mi satıyor demektir? Kuyruklarda, insan yanındakiyle konuşuyorsa, işportacılık yapıyor anlamına mı gelir?

Yeğenime ders vermek, oğlumun saçlarını kesmek, benim ne öğretmen, ne de berber olduğunu gösterir. Umarım bu kadar bilgi yeterlidir. Fotolu servis yetkilileri, fotoğrafları biraz geriden, sıra bekleyenlerin tümünü, geniş açı objektifle çekseydi, bizlerin işportacı olmadığı anlaşılacaktı."

Bu yazıyı (....) vergi dairesine göndereceğim. Acaba müdür nasıl karşılayacak? Fotolu servis yetkililerine:

"Çok dikkatli olun, beni rezil etmeyin" diyecektir.

Bitti_

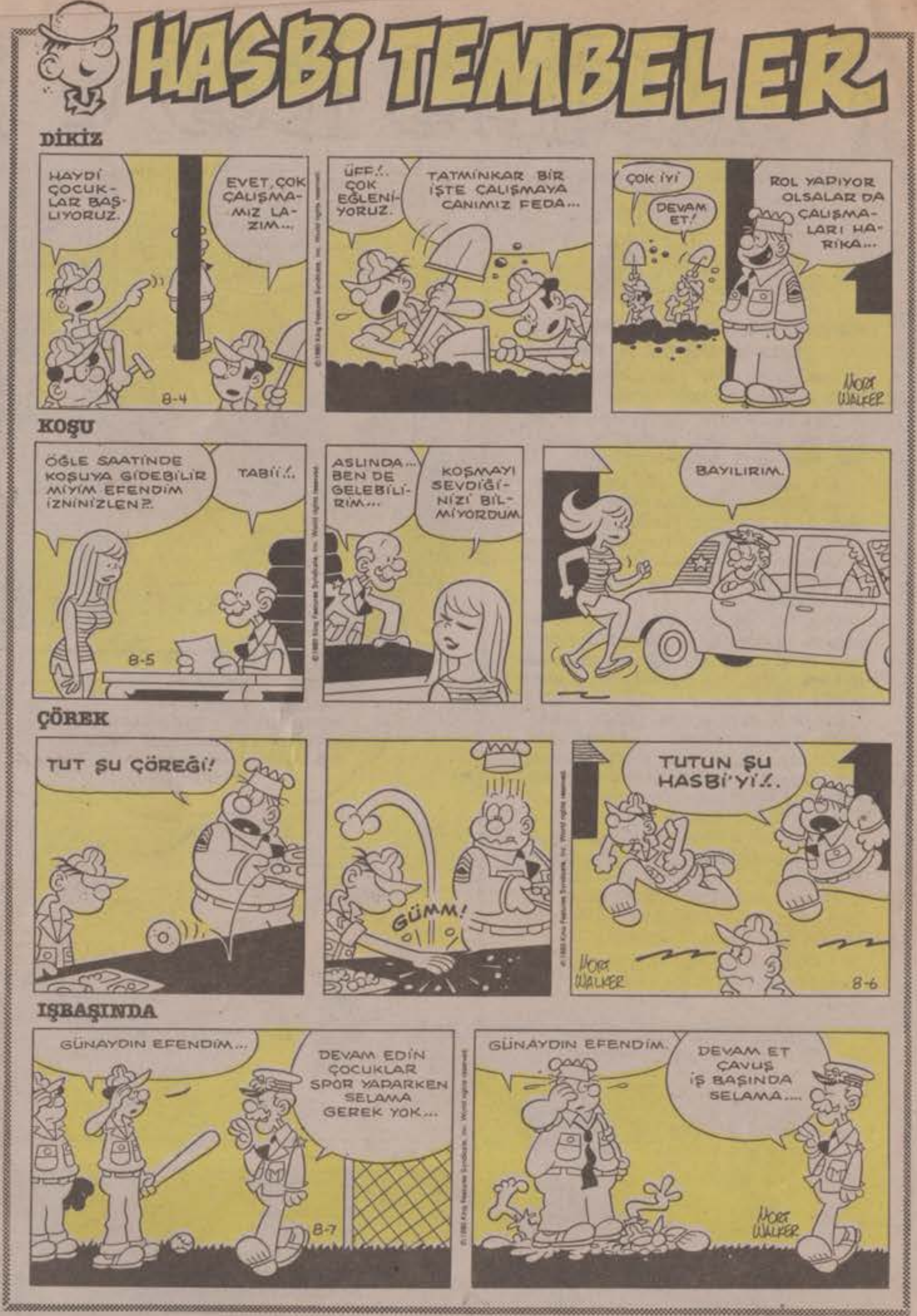

Muhlis Bey ve Yavlum Mithat

SADIK * AYHAN

UTANÇ DUVALINI YIKANLAR UTANMADILAL MI?

Yasan: İnş. Müh. Doç. Dr. Muhlis Beğ

Time (Hakkali'de bir yerel gülmece dergisi) benim bu konuğdaki tağze fikillelimi mi soldu.

Şimdi, Kamboçya'nın şilin bir beldesidir olan Berlin'deki utanç duvalı yıkılınca ne olacak? (Alm: Neler olacak, İng: Noolcak)

Aşın soğğuk bir ülke olan Berlin'in doğu yakası hikâyesinde metreküpe onbeş köpök düşüyol. Bu da kişi başına (düşman başına) 133 köpök demek. Nedeni sallalsan isen köpek ısılıyo. Peki duval yıkılınca bu köpöklel ne olacak? Şeytanın kulağına küpe olsun, bunlal beni mi, kimi ısılacak?

Oysa, tam aksi (hay aksi) o duvalın dikine, paraleline ya da yanına aynısından bil ikiz duval daha yapılıp, arada kalan bölmeye bu nanköl hayvanlal atılalak, kendi kadellerine telk edilemez mi?

İşin bir de madalyonun bu yanından bakınca, o delikkten şu da gölünmüyol mu? Duval yıkılınca, Almanlar oladaki Türklelin duvallarına işemez mi? Hat ta taha başka şeylerini de yapmazlal mı? İşşte o zaman ressmen boku yemez miyiz?

Bence, kanağatimce, ben delim ki, duval yıkılmasın. Duvala hücum eden asiler (köpök soylalı) yakalanıp duvala çivi lensin. Başında tuğlalal paralansın, tuğla fiyatlalı altsın ama nane şekeline zam olmasın. Bir talihi esel olan duvallalımızı koluyalım. Çocuklalın elişemeyeceği yellere koymayı ihmal edelim.

Aylıntılı (gereksiz) bilgi isteyenlel henüs yasmadığğım, utanç duvalı adlı kitabımı alayıp bulsunlal.

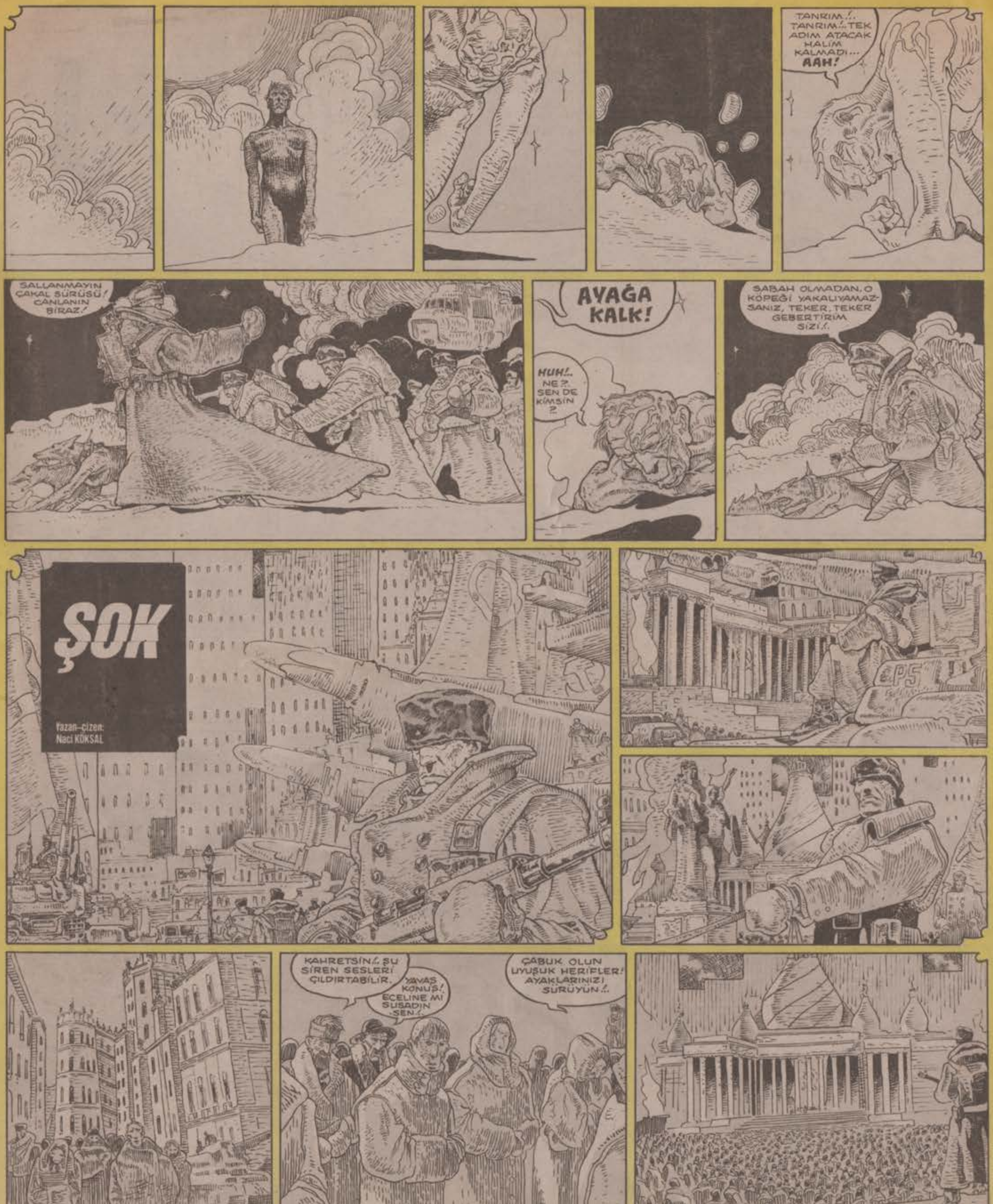
TANRIM!.. TANRIM!.. TEK ADIM ATACAK HALİM KALMADI... AAH!
SALLANMAYIN ÇAKAL SÜRÜSÜ! CANLANIN BİRAZ!
AYAĞA KALK!
HUH!.. NE? SEN DE KİMSİN ?
SABAH OLMADAN, O KÖPEĞİ YAKALIYAMAZSANIZ, TEKER, TEKER GEBERTİRİM SİZİ!.
ŞOK
Yazan–çizen:
Naci KÖKSAL
KAHRETSİN!. ŞU SİREN SESLERİ ÇILDIRTABİLİR.
YAVAŞ KONUŞ! ECELİNE Mİ SUSADIN SEN!.
ÇABUK OLUN UYUŞUK HERİFLER! AYAKLARINIZI SÜRÜYÜN!.

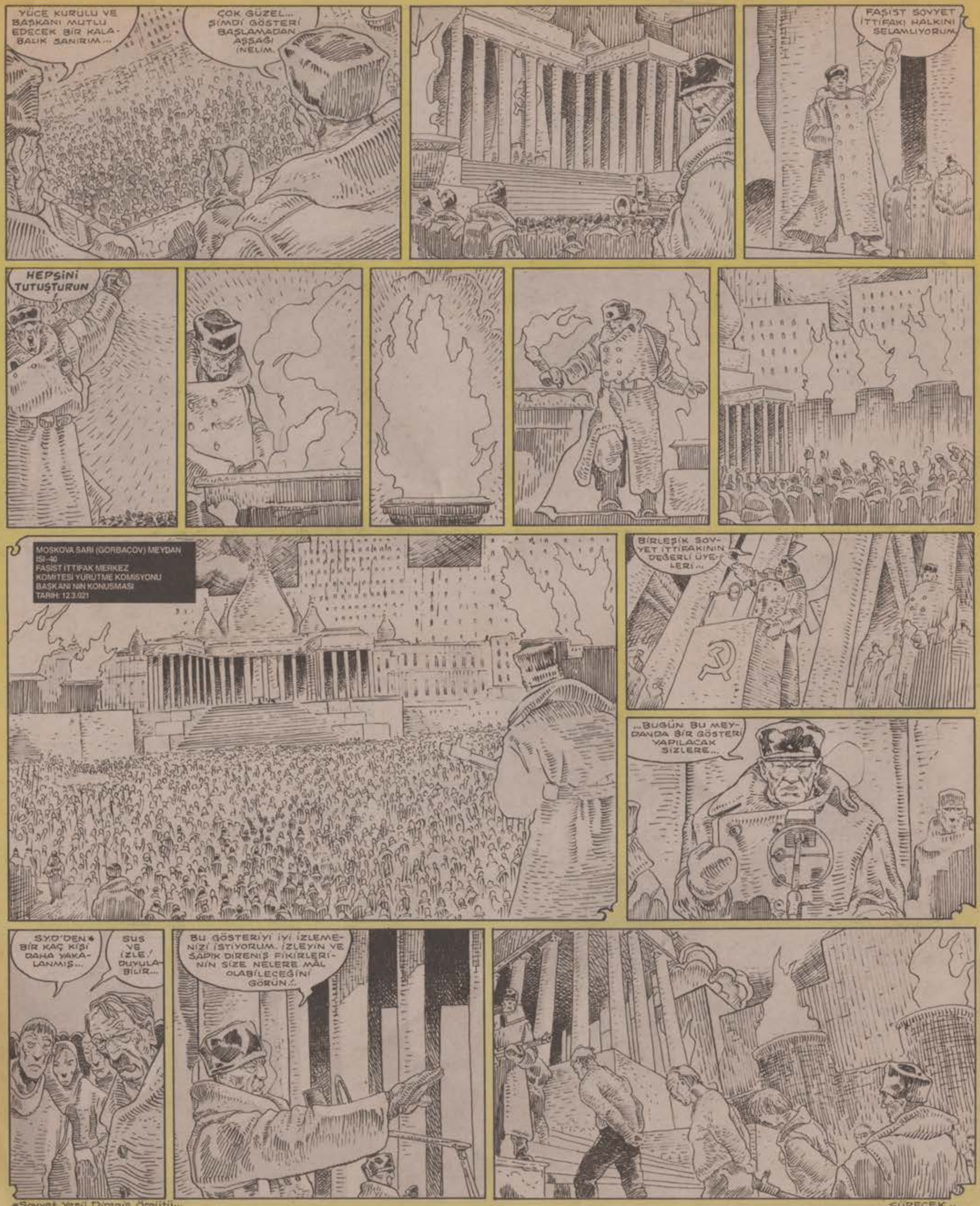

*Sovyet Yeşil Direniş Örgütü...

SÜRECEK...

AVNI
Çizen: Ayhan
LÖÖM!

SELİM ŞAHİN
KOVDUM PİŞTİYİ!
BÖYLE YAPMASAK MASALAR MAHFOLUYO...
KÖROLASICA BEY!.. ÜÇÜZLERİN BİRİNİ DÜŞÜR, GÖRÜRSÜN SEN!..
BİZİM FARLAR ARIZALI. BEN DE İKİ ADAM TUTTUM!..
SENE 1957 TIP FAKÜLTESİNDEN ATILMIŞTIM... O GÜN BUGÜN İÇİNDE BİR UKTEDİR GİDER...
ATIN ŞUNU DIŞARI!..
HEOOO!.. BU SEFER TUTTURDUM. DELİĞİ TUTTURDUUM!..
WC

Yusuf Akıncı (İzmir)

Özcan Çalışkan (Ankara)

Sefa Sofuoğlu (Adana)

Ömer Çam (İzmir)

Gülşah Bademci

Sıtkı Görçiz (İzmir)

Alp Tekin (İzmir)

Cemil Açıkkol

Cumhur Gazioğlu (Ankara)

Mehmet Selçuk (Mardin)

İ.Serdar Sayar (Ilgın)

GIRGIR

YIL: 18
SAYI: 899
26 KASIM 1989 PAZAR

Basıldığı yer: Hürriyet Ofset A.Ş. Sefaköy-İSTANBUL
Yönetim yeri: Alayköşkü Caddesi Cağaloğlu-İSTANBUL
POSTA KOD NO: 34410

TEL: 527 87 86 - 512 41 13
FAX: 511 11 00

İlbas İleri Basın-Yayın Endüstrisi A.Ş. Adına Sahibi: **ÇİĞDEM SİMAVİ**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İSMAİL PEHLİVAN**

KIBRIS: 500 TL. İNGİLTERE: 50 P. AMERİKA: 1.5$. HOLLANDA: 2F. FRANSA: 7FF. İSVEÇ: 6.25 KRON